

Poteternes Indhøstning og Opbevarelse.

(Efter det Engelske).

Førend vi begynde med at beskrive den i England og andre Lande almindelige Indhøstnings og Opbevaringsmaade for Poteter, ville vi først give nogle almindelige Bink om den Behandling og Opmærksomhed, denne Rodfrugt i det Hele fordrer naar den skal dyrkes med Fordel.

Der gives saa mange Sorter Poteter, at man med Grund kan sige, at Nuancerne i Jordbunden, dennes Beliggenhed og andre tilfældige Omstændigheder skabe Varieteterne. Man tæller saaledes for Siebskiftet en hundrede Varieteter alene af Algerpoteter, som Mr. Lawson har beskrevet og andre Forfattere omtale endnu ligesaamange Sorter til.

Thaer bemærker, „at enkelte Sorter Poteter have et omfangsrigt Rodnet i Jorden, Andre presse Knollerne saa tet sammen, at de endog komme tilsynne i Jordforpen.“ Heraf fremgaar, at man i Valget af Sædpoteter maa tage i Betragtning om Potetes og Jordfort passe til hverandre, hvilket jeg er bange for Landmanden aldrig gjør. Ved Valget af Sæd ser han gjerne paa Knollerne alene uden at tage Hensyn til Plantens Maade at vore paa; og de Forfattere, som have givet sig af med at beskrive Poteternes Væxtmaade, synes alene at have rettet deres Opmærksomhed paa den Del af Planten der staar over Jorden, altsaa paa Stilke, Blade og Blomster, medens Plantens Bovesæt under Jorden, dens Rodder og Knoller ere blevne aldeles upaaagtede. Naar det nu er givet, at en Sort „skyder lange Rodtræer ind i Jorden“, saa vil det ganske vist være urigtigt at plante denne Sort paa stivt Jordsmon, som nødvendigen hinder de spæde Træer fra at trænge frem, medens let Jord strax kommer denne Væxtmaade imøde. Endmere indlysende bliver Ughndighed eller Forsømmelse i denne Henseende, hvor der ere Sorter tilstede, som presse Knollerne tet til hverandre. Derved angives, at de ere i Besiddelse af Egenfaber, som gjør dem mest skiftede til at vore i stivt Jordsmon.

Vi opfordre Landmænd til noie at iagttage deres Potetesforters Væxt under Jorden, da jo den egentlige Værdi ved hver enkelt Sort ligger i dens større eller mindre Gyne til at vore under Jorden.

Potetesplanten er i sin allerførste Væxtperio-

de udsat for Sygdom, og det ikke alene, efterat den har udviklet Stilke og Blade, men endog førend Spiren er brudt frem. Den spæde Stilke og de skrumpne Blade angive Svagheit i Plantens Konstitution og ligesom legemsbrage Dyr forplante de smaa Knoller frembragte af disse Poteter Sygdommen til de følgende Uvlinger. Anstillede Forsøg have vist, at Sygdommen kommer af Mangel paa vegetabilsk Kraft hos Sætpoteten, der er bleven udtomt og mattet ved Overmodning. Sætpoteter have saaledes fra sin voragtige Ende produceret friske, stærke Planter, medens den fuldmødne Ende enten slet ikke vilde gro eller kun frembragte skrumpne Planter. En enkelt Forfatter tror, at denne Indskrumpning ofte foraarsages ved den Maade, hvor paa Sædpoteter behandles. Jeg har lagt Mærke til, siger han, at overalt, hvor Sæden opbevares i Jorden med Dmhu og ikke udsættes for Luften, der har Uvlingen om Vaaren sjelden denne Syge; men hvor Sædpoteten bliver lagt ind i Lader og Skur for længere Tid, undlader Uvlingen sjelden at faa Skrumpehygen i stor Maalestok, og er ogsaa kun saa angrebne det første Aar, saa vil ved fornyet Sætning sandsynligvis mere end Halvparten faa Skrumpehygen Aaret efter. Denne Syge giver sig saa let tilkjende ved Plantens Udseende, at Potetesdyrkeren ikke har nogen Vanfælselighed i at opdage den og saaledes fri sig fra Dndet. Men i de senere Aar har en anden Sygdom angrebet Poteterne saa heftig, at næsten hele Uvlinger ere gaarde tilgrunde, og saa uforklarlig er den, at baade Theoretiker og Praktiker hidtil forgjæves har brudt deres Hoved med at opdage Sygdommens Natur. Sygdommen har til forskjellige Tider gaaet under forskjellige Navne saasom Blæksyge, Torraaddenheit og simpelthen Potetes-syge, som den nu benævnes fordi dens Eiendommelighed ikke kan angives med nogen Grad af Nolagtighed. Sygdommens endelige Virkning er den, at Poteten kommer i fuldstændig Torraadnelse, og denne indtræder baade medens Poteten staar i Jorden og efterat den er opbevaret. Sygdommen kommer først tilsynne paa Knollerne, idet disse faa Fletter under Skindet i selve Røddet, og saa ildes føler man sig ved denne Opdagelse, at selv Sult ikke frister en Mand til at spise de fordærvede Dele af en Potet.

Man har brudt Hovedet meget forat komme efter Sygdommens Aarsager og foreslaaet mange Midler, der gaa ud paa ved forskjellige fra de hidtil brugte afvigende Metoder at værne om og dyrke Poteten.

Disse Midler har man benyttet sig af paa utallige Maader, og medens En har havt Held i en Plan, har den svigtet en Anden, og endog Aaret efter svigtet paa samme Sted, hvor den før visste sig probat. Kløvede Poteter, store og smaa — hele Poteter, store og smaa — fugtigt Veir og tørt Veir — tidlig Sætning og sen Sætning — stiv Jord og let Jord — høj Beliggenhed og lav Beliggenhed — Beliggenhed mod Nord og Beliggenhed mod Syd — Ly af Trær og Hælle, og uden Beskyttelse paa aaben Mark — med Gjødsel og uden Gjødsel — Gjødsel lagt lige paa Sætpoteten og ikke lige paa den — snart en Sort Gjødsel, snart en anden — Skæring og Plukning af Stilkene eller Undladelse heraf — Blomsternes Afplukning og Befordringen af deres Væxt — Væbnerens Afplukning og deres fulde Modning — nøiagtig Eugning af Jorden og Befordring af Ugræssets Væxt omkring Potetesplanten — Gypning af Maderne og ingen Gypning saaat Jorden laa flad — Knollerens Modning i Jorden og deres Dptagning, førend de ere modne — Dptagning af Jorden, og ikke Dptagning, saa Poteten blev i Jorden hele Vinteren igjennem — Forsøg snart med en Sort, snart med en anden — en sen Sort og en tidlig Sort — gamle Sorter og nye Sorter, der netop ere trukne op fra Væbnerfrøet — Smøring, Pudirng og Støbsætning i forskellige Blandinger og Bestanddele — endelig Poteter bragte fra deres oprindelige Hjem i Sydamerika: alle som en af disse Midler ere blevne forsøgte med Glid og Omhu ikke alene paa de britiske Øer men paa Europas Fastland og i Amerika. Den største Opmærksomhed er bleven anvendt paa at behandle dem med dyreste Omhu og paa den bedste Maade som Forstand og Duellighed har kunnet udfinde, og Alt tilsammen har klippet i at frembringe den fjerneste Overbevisning om, at vi nu skulle forstaa Sygdommens Natur bedre end ved dens første Udbrud. Sygdommens Udbruden i 1847 gav Haab om, at de gode gamle Tider for Poteteavlens skulde komme igjen; men de alvorlige Feilslag i 1848 har nu afgjort Potetesdyrkningens Skæbne.

Herved er ikke sagt, at Dyrkningen af Potetes før Fremtiden vil forlades, thi det vil den aldrig; men Dyrkningen vil aldrig blive saa udbredt som før, og heller ikke vil man mere stole paa Poteteavlens, førend den i en længere Række af Aar har været aldeles urørt af Sygdommen. Om denne Forandring vil indtræffe, derom lader sig intet forudsige, men det er ikke at vente; thi bedømmer man Sygdommen i Lighed med enhver stærk Epidemi, som gjennemtrænger det menneskelige Legeme for første Gang i et Land, saa vil den bestandig siden efterlade større eller mindre synlige Spor af sin Tilstedeværelse.

En af de Midler man har tyet til for at blive af med denne græbselige Syge er det at opelle nye Sorter fra det Frø, som indeholdes i Potetesæblet, og sjønt det nye Produkt aldeles ikke har undgaet Sygen, saa er det dog Umagen værd at beskrive en af de Maader hvorpaa nye Poteter opelkes direkte fra Frø, saa de blive spisstore. Men det maa udtrykkelig bemærkes at de saaledes frem-

komne nye Potetesorter, som ikke have undgaet Sygen, kunne være producerede af angrebne Planter Frø. Vi have jo ingen Sikkerhed for at de til Dpessningen brugte Potetesæbler have vokst paa sunde Planter. Selv om Planterne ikke have vist Tegn til Sygdom ligesaa lidt som samme Planter Knoller, saa kan dog Spiren til Sygdom have været tilstede i dem færdig til Udvikling ved gunstige Omstændighedens Indtræden. Vi have ikke mere Sikkerhed for, at en eneste Potetesplante kan udvælges, som er fri for Anlæg til Sygen, og have vi udtrykkelig sagt dette for at Væseren ikke skal finde sig skuffet, om hans Forsøg med at forædle Poteterne ikke kunne egne sig til praktisk Anvendelse.

Jeg har, siger en Forfatter, delt min Fremgangsmaade under Dpessningen fra Frø af i to Afdelinger. 1. Maaden at samle Frø paa, og 2. Fremgangsmaaden under Saaningen og Plantningen. Frøæblerne maa omhyggelig samles, naar Poteterne ere tørre, fordi de Væbner, som falde af af sig selv, give det bedste Frø. Væbnerne overlades derpaa til sig selv, indtil de begynde at raadne. Derpaa maa de presses og atter tillades at forblive i deres Væle eller Slim, indtil dette ved Oplosning er forvandlet til Vand. Og nu maa Frøet, ligesom Tilfældet er ved Ugurkrø, renvaskes; men førend dette sker, maa ikke en Draabe Vand tilsættes.

Tidlig om Vaaren, saasnart Veiriget tillader det, gjøres en Havseng færdig, omtrent 12 Fod lang og 4 Fod bred. Hestegjødsel føres paa den til en Dybde af 9 Tommer, hvorpaa denne bedækkes med 6 a 8 Tommer harpet Jord. Sengen omgives derpaa med en almindelig Ramme, hvorpaa lægges Mistbankvindrur. Efterat Jorden saaledes er udbredt over Gjødselen, jævnes og fingjøres den, hvorpaa Furer $\frac{1}{2}$ Tomme dybe optrækkes med en fin Rive, og i disse lægges Frøet. Med Dagssiden af Rivehovedet jævnes de smaa Furer atter til. Jorden vandes med en liden Sproite, og maa man noie passe paa, at Sengen altid har ligelig Fugtighed. Vindruerne maa alene flyttes forat Luften kan faa Udgang til Planterne, naar de komme op, hvilket sker i Løbet af 10—12 Dage. Ligesledes maa man passe paa, at Planterne ikke kvæles af Ugræs.

Naar Planterne ere blevne 6 Tommer lange, udplantes de i samme Afstand som Potetes sættes i Almindelighed. Planterne nedlægges saa dybt i Jorden, at to Trediedele af Planten bedækkes, hvorpaa de vandes lidt. Den følgende Behandling er aldeles den samme som før udplantede Poteter.

Værer man sig rigtig og nøiagtig ad herved, saa vil det første Aars Opsning give Poteter af et Hønsægs Størrelse, og man kan regne paa en langt rigere Høst end ved Avlingen efter Afleggere. Jeg har, siger Forfatteren, havt Planter, som gave lige til 100 Poteter, enkelte af et Hønsægs Størrelse, mange saa store som Balmødder og samtlige de øvrige tilstrækkelig store nok til at sættes.

En god Potet er hverken stor eller liden, men af middels Størrelse, rund eller aflang. Dens Skind er fint og jævnt og Binene hverken takrige eller dybtiddende. Stængelens Væxt er stærk og spredt sig ubetydelig; Koloren lysegrøn. Styrken

af Blomstens Farve angiver til en vis Grad Dybden af Knollernes Farve. Forfatteren tror ogsaa, at hvide Poteter ialmindelighed ere færdige til at spises straks de tages op af Jorden, men at de røde blive bedre ved i kortere eller længere Tid, alt efter som de ere fine til, at henligge optagne, førend de bruges.

Potetens indre Værdi som Handelsvare bestemmes efter Stivelsesmængden, den afgiver, men som Husholdningsartikel har Smagen af Stivelsen større Indflydelse end dens Mængde. Enhver foretrækker vel næsten en melet Potet for en voldsagtig, og jo mere melen den er, desto bedre smager den ogsaa.

Det Jord bærer mere melne Poteter end slib Jord, og man har vist ogsaa lagt Mærke til, at let Jord frembringer Poteter af bedre Smag end Lerjord, selv naar Sorten paa begge Steder er den samme. Saaledes har Jorden Indflydelse paa Smagen, og det har ogsaa Dyrkningen; thi Poteter, ligegyldigt af hvilket Slags, have bedre Smag, naar de avles paa Jord, som for en Tid tilbage er bleven gjødlet, end hvor de vokse op i umiddelbar Berørelse med Sjødfeien.

Judhøstningen paa en Eiendom slutter gjerne med at Poteterne optages og fleres mod Vinterfæsten. I Begyndelsen af Oktober ere Poteterne gjerne færdige til Optagning, og kjendes deres Modenhed paa at Græsset visner; thi saalænge som Græsset er grønt, kan man ogsaa slutte at Knollerne ikke have opnaaet Modenhed. I et tidligt Aar modnes Poteterne vistnok før Oktober, men om ogsaa Veitret er vedvarende smukt, er det dog bedst at lade dem staa i Jorden til alt Korn er indhøstet. Forresten bør man ogsaa skynde paa med Poteternes Optagning, at Jorden kan blive høstpløiet. (Fortsattes.)

De naturlige Gjødnings Opbevaring.

(Et Foredrag, holdt i The Bakewell Farmer's Clubs Aarsmøde, Jan. 1856, af Alex. Mc. Dougall.)
(Fortsættelse fra No. 40.)

Saa snart den friske Gjødning eller Urin kommer i Berøring med Luften, er den tilbøielig til at opløse sig; nogle af dens Stoffer antage Luftform og stige op i Atmosfæren; andre blive meget snart opløselige i Vand og jernes let i opløst Tilstand, saa at dyriske Ekstremer kunne udsættes saa længe for Luft og Fugtighed, at de bestandig afgive i Værdi, indtil de blive aldeles kraftløse, idet de kun lade tilbage Træsfibre og andre lige saa værdiløse Bestanddele. Denne Process er fuld af skadelige Følger. Tabet af Gjødning er ikke det eneste, maasse ikke engang det største Tab, som Landmanden lider. Den dyriske Gjødnings Gjøring frembringer Lustarter af den skadeligste Art og yderst ødelæggende for Sundheden; og hvor det tillades, ere de skadelige Følger en usund Luft i og om

Staldene, hvori Kreaturerne opholde sig. — en Forminskelse i den almindelige Sundhed paa Stedet, der ogsaa gjør sin Indflydelse gjældende paa Landmanden og hans Familie og Tjenestefolk, — en langt større Tilbøielighed til Sygdom, navnlig blandt Dvæget, der stadig indaander en Luft, der er fuld af gjærende Dunster fra deres egen Gjødning. Der som man kunde erholde en Statistisk over det aarlige Tab af Dvæg paa Grund af forebyggelige Sygdomme, vilde den vise et betydeligt Afdrag fra Landmandens Fordel. Disse med alle deres Dyrulykker, ere en Tilgift til det store Gjødnings tab af Mangel paa passende Midler til at forebygge Gjøring og medfølgende Forflygtigelse af dyriske Ekstremer.

Hvor forunderligt det ogsaa kan synes Nogle, er det ikke desto mindre sandt, at mange Landmænd have en Forkjærlighed for stærk Lugt af raadden Gjødning paa deres Gnemærker; de have saalænge været vant dertil, idet de i Virkeligheden ere opvokse deri; det forekommer dem en saa naturlig og nødvendig Ting paa en Avlsgaard, — som jeg engang har hørt: „Det lugter saa hjemligt“ —, at de uden det ikke vilde befinde sig rigtigt vel.

Disse Dunster bestaa fornemmelig af Svovlsbrinte og Fosforbrinte, 2 giftige Gasarter i Reglen i Forbindelse med Ammoniak. Til de Herrer, som have en Svaghed for denne Lugt, vil jeg sige: „De kunne ikke hengive Dem til en mere kostbar Luxus. De kunne ikke nyde den uden paa deres Gjødnings Bekostning eller uden at gjøre deres Bolig mindre sund og i høj Grad at forege Modtageligheden for Sygdom baade hos dem selv, deres Familie og deres Besætning.“

Det er vanskeligt noagtigt at beregne den ilde Lugt i Penge; men naar dygtige Landmænd ville forsøge Beregningen, vil den let overbevise dem om, at en ren Atmosfære ikke alene er den sundeste, men ogsaa den mest økonomiske, og at ingen stinkende Dunster opstige fra Gaarden uden at bortføre Penges Værd paa sinevinger og sprede det i Luften.

En omtrentlig Beregning maa dog gøres, men den vil ikke give en noagtig Forestilling om den Skade og det Tab, som Mangelen af en bedre Behandling, end den nu herskende, medfører. De af Sprengel omhyggeligt udførte Forsøg ville tilnærmelsesvis sætte os istand til at komme til et Resultat, der tilstrækkeligt nærmer sig Sandheden for at vise den almindelige Gang. En staldfodret Ko afgiver aarlig 15,000 Pfd. Urin om Aaret, den vil give 240 Pfd. Ammoniak (foruden de fosforsure Salte i Urinen og alle de andre Ekstremer); af de 240 Pfd. Ammoniak gaar der ikke mindre end 162 Pfd. tabt om Aaret ved den sædvanlige Behandlingsmaade eller rettere Forsømmelse af Urinen. Ammoniak kan ikke kjøbes af Landmanden for mindre end 21 s. pr. Pfd.; 162 Pfd. Ammoniak til 21 s. pr. Pfd. giver*) 35 Rd. 3 Mk., som den aarlige Værdi pr. Hoved af staldfodret Kvæg for den Gjødning, der gaar tabt alene i Urinen (Tabet af de faste Ekstremer staar i Forhold dertil). Ammoniakten til en Værdi af 35 Rd. 3 Mk. forflygtiger i Luften, frem-

*) 1 Pdlr. dansk = 60 s. norsk, 1 Mk. dansk = 10 s. norsk.

falder Sygdom og forvarmer Jorden. Samme Forfatter bemærker med Hensyn til denne Gjenstand: „Hvem der undlader at anvende en eller anden neutraliseret Substans til at indgaa Forbindelse med Ammoniakken, som i saa betydelig Grad udvikler sig i Løbet af Sommeren, lider et Tab af Gjødning, som overgaar al Forestilling. Det er rigtignok kun en Gasart og ikke et fast Stof der kan sees med Øiet, som saaledes undviger og tabes; men ikke desto mindre er det af større Vigtighed for Planternes Ernæring end maaste nogen anden Del af Ekstrementerne.“ (Fortsattes.)

Knuste Been (Beenmeel)

følges ved min Beenmelke Holmens Gade No. 2. Udenbys Ordre bedes adresseret til Hans Walling Drammensveien No. 22.

Christiania Kornpriser.

indenlandsk
 Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ à 5 $\frac{1}{2}$ Spb. intet folgt.
 Rug, 0 0 intet folgt.
 Byg, 15 $\frac{1}{2}$ à 18 $\frac{1}{2}$.

udenlandsk

Rug østersøist 210—212 Pb. 4 Spb. à 4 Spb. 12 $\frac{1}{2}$.
 Rug dansk 202—204 Pb. 18 $\frac{1}{2}$ 12 à 19 $\frac{1}{2}$.
 Byg gammelt 19 $\frac{1}{2}$.
 do. nyt 4 Spb.
 Hvede dansk 208—212 Pb. 6 à 6 $\frac{1}{2}$ Spb.
 Erter dansk 5 Spb.
 do. østersøist 6 à 6 $\frac{1}{2}$ Spb.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Kjobmd. 7 Spb. pr. Td.
 Sild, stor Mid. 6 Spb. pr. Td.
 Sild, smaa do. 5 Spb. pr. Td.
 Sild, stor Christ. 4 $\frac{1}{2}$ Spb. pr. Td.
 Sild, smaa do. 17 à 18 $\frac{1}{2}$.
 Storset 7 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
 Middelsæt 1 Spb. à 1 Spb. 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
 Emaaset 4 $\frac{1}{2}$ 18 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
 Rødfisk 7 $\frac{1}{2}$ 12.

Udgiverens Adresse:

Proprietær Schrøder. Boll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagtagelser paa Christiania Observatorium.

1857. August.	Barometerstand i franske Lin. ved 0°.			Temperatur i Styggen. R.			Veirbemærkning.
	Kl. 7 F.	Kl. 2 E.	Kl. 10 E.	R. 7 F.	Kl. 2 E.	Kl. 10 E.	
1	334 $\frac{1}{2}$ 5	334 $\frac{1}{2}$ 3	334 $\frac{1}{2}$ 4	+ 8 $\frac{1}{2}$	+ 14 $\frac{1}{2}$	+ 7 $\frac{1}{2}$	Klart. Svag S.
2	35 0	35 1	36 3	+ 9 5	+ 15 7	+ 10 1	Tem. klart. SO.
3	36 2	36 8	36 8	+ 9 8	+ 16 7	+ 10 7	do. O.
4	36 8	36 4	36 1	+ 10 6	+ 15 7	+ 14 0	do. NO.
5	35 9	35 7	35 4	+ 12 2	+ 15 8	+ 13 5	Skvet. NO.
6	35 2	35 4	35 5	+ 13 1	+ 17 2	+ 13 1	Blandet. Svag O.
7	35 6	35 8	36 0	+ 12 3	+ 16 0	+ 10 2	do. SSO.
8	35 6	35 3	35 9	+ 11 0	+ 13 8	+ 10 5	do. Svag NO.
9	36 5	36 9	38 1	+ 10 5	+ 13 6	+ 12 2	Lyft. NO.
10	37 0	36 5	35 0	+ 11 6	+ 12 4	+ 10 8	do. NO.
11	34 8	34 3	35 0	+ 11 8	+ 15 7	+ 12 9	Blandet. Stille.
12	35 0	35 3	35 3	+ 12 9	+ 13 9	+ 12 6	Lyft. NO.
13	35 3	35 3	36 0	+ 11 5	+ 15 0	+ 8 8	Klart. NO.
14	37 7	38 4	38 4	+ 7 6	+ 10 8	+ 9 8	Lyft. Ustabig.
15	38 3	37 8	36 9	+ 5 9	+ 13 9	+ 11 0	Lidt skvet. NW—S.
16	34 7	34 2	34 5	+ 12 7	+ 16 9	+ 15 1	Blandet. S
17	34 8	34 8	32 3	+ 13 8	+ 14 1	+ 10 9	Skvet. Stille.
18	31 2	32 0	35 7	+ 10 1	+ 12 4	+ 8 7	Blandet. Omgaaende.
19	38 8	39 8	31 1	+ 5 6	+ 10 0	+ 4 0	do. NNW.
20	40 3	38 4	36 8	+ 4 4	+ 7 7	+ 3 9	Tem. skvet. Svag NNO.
21	36 6	35 2	37 0	+ 5 6	+ 12 8	+ 6 2	Blandet. S—W.
22	38 2	37 9	39 1	+ 2 7	+ 9 0	+ 5 9	Tem. klart. NNW.
23	40 0	39 9	39 2	+ 4 7	+ 8 7	+ 5 1	Blandet. SSO.
24	38 9	38 7	38 5	+ 5 3	+ 9 5	+ 8 6	do. S.
25	38 3	37 7	36 9	+ 5 9	+ 11 3	+ 8 5	do. SSO.
26	35 5	35 1	35 0	+ 8 9	+ 10 9	+ 9 8	Lyft. Lidt Regn SSO.
27	34 9	34 5	33 9	+ 8 1	+ 12 8	+ 11 6	Blandet. do. S.
28	33 7	34 0	33 6	+ 12 1	+ 14 6	+ 11 1	Blandet. SSO.
29	33 3	34 1	36 1	+ 10 1	+ 12 9	+ 8 0	do. Svag S og NW.
30	37 7	37 8	37 5	+ 4 9	+ 11 2	+ 7 0	do. Stille.

Regnhøiden = 20,76 Linier.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.